

Αριστερό Ρεύμα

Απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής του Αριστερού Ρεύματος στις 15 Ιουλίου 2019

Οι εθνικές εκλογές της 7^{ης} Ιουλίου, ανέδειξαν ως νικητή τη **ΝΔ** στην πιο νεοφιλελεύθερη και βαθιά συντηρητική μορφή της, που από την αρχή, χωρίς ενδοιασμούς, προχωρά άμεσα στην υλοποίηση ενός άγριου νεοφιλελεύθερου προγράμματος. Κυρίως όμως ανέδειξαν, ότι οι πολίτες αυτής της χώρας, αποδέχονται πιά στην συντριπτική τους πλειοψηφία την Τ.Ι.Ν.Α., θεωρώντας ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος για τη χώρα. Υποκύπτουν στη νέα «**κανονικότητα**» της «μεταμνημονιακής» εποχής και κατά συνέπεια στην **κηδεμονία** και την παράδοση στο έλεος των Βρυξελλών και μιας νέου τύπου **αμερικανοκρατίας**, με πρόσχημα μάλιστα, την προάσπιση της **εθνικής ασφάλειας** και της ακεραιότητας της χώρας.

Ο ελληνικός λαός, με την χειραγώγηση των μίντια της διαπλοκής, την πίεση των πάσης φύσεως **διλημμάτων** και υπό τη επήρεια **φοβικών** συνδρόμων και χωρίς η Ριζοσπαστική Αριστερά να τον εμπνέει για άλλο δρόμο ανατροπής και ρήξης, υποτάχθηκε εκ των πραγμάτων με μεγάλη πλειοψηφία σε αυτήν την στρατηγική, προσαρμοζόμενος στην μόνιμη και ενισχυμένη μεταμνημονιακή επιτροπεία που λειτουργεί ως τέταρτο μνημόνιο, ελπίζοντας ότι μέσα σ'αυτή, **βήμα – βήμα**, πιθανόν να βελτιώσει τη θέση του.

Και είναι βέβαια η κυβερνητική **αποτυχία** του **μεταλλαγμένου ΣΥΡΙΖΑ**, που **τροφοδότησε** τη **Δεξιά** και της χάρισε την αυτοδυναμία. Παράλληλα όμως, δημιουργήθηκε μία μεγάλη συσπείρωση γύρω από τον ΣΥΡΙΖΑ που παραμένει ισχυρός, που οφειλόταν σε αρκετό βαθμό, στον φόβο και τη βαθιά λαϊκή ανησυχία της επόμενης μέρας, απο την επανάκαμψη της Ν.Δ.

Επιδιώκεται συνεπώς απο το σύστημα να παραμείνει σταθερό και χωρίς κλυδωνισμούς, με αναβίωση, σε συνθήκες εξάρτησης και επιτροπείας, του διπολισμού των 10/ετιών 80 – 90, με τη Ν.Δ. απο τη μία πλευρά και τον ΣΥΡΙΖΑ στη θέση του ΠΑΣΟΚ απο την άλλη, ως τον ισχυρό όμως πόλο της σοσιαλδημοκρατίας στη χώρα μας, γεγονός άλλωστε, που εξήγγειλε ο ίδιος ο Τσίπρας το βράδυ των εκλογών. Η διαφορά τους θα εδράζεται στον τρόπο εφαρμογής και διαχείρισης των μνημονιακών πολιτικών μόνιμης λιτότητας και παράδοσης του δημόσιου πλούτου της χώρας που ψήφισαν μαζί. Ο ΣΥΡΙΖΑ άλλωστε, μετατρέπεται οριστικά σε άλλο κόμμα, όπως φάνηκε και απο την ομιλία του ίδιου στην ΚΕ της 13 Ιουλίου, επέτειο της ημέρας που υπέγραψε 4 χρόνια πριν τη συμφωνία που πρόδωσε το ΟΧΙ του Ελληνικού λαού, παραδίδοντας τη χώρα στους δανειστές και τις Βρυξέλλες.

Πρόθυμο στήριγμα στην προσπάθεια του μένουμε Ευρώπη και Ευρωζώνη, φαίνεται να αποτελεί παρά την αντιμνημονιακή ρητορική του και το ΜΕΡΑ 25 του Βαρουφάκη.

Το κόμμα του Βελόπουλου δεν πρόκειται να αποτελέσει ουσιαστικό εμπόδιο στις παραπάνω πολιτικές, κερδίζει μόνο με την αντιμεταναστευτική του ρητορεία και απευθύνεται σε ένα ακροδεξιό ακροατήριο.

Η **ανατροπή** που προϋποθέτει ρήξη με την Ευρωζώνη και την ΕΕ, ως αίτημα και εξαγγελία για μια **νέα πορεία** της χώρας, θεωρήθηκε από τους πολίτες **δύσκολη** έως **αδύνατη**, ενώ οι κατακερματισμένες δυνάμεις της αριστεράς που την υποστήριζαν, έμοιαζαν στα μάτια τους ανέτοιμες και ανεπαρκείς για να αναλάβουν με επιτυχία ένα τέτοιο έργο. Η Αριστερά, κάτω από την πίεση του εντεινόμενου διπολισμού και των δικών της αδυναμιών, υπέστη στο σύνολο της μια **στρατηγική υποχώρηση** και **βαρύτατη ήττα**. Ποτέ στην μεταπολίτευση η Ριζοσπαστική Αριστερά, δεν είχε, **δυστυχώς για τον τόπο και τον λαό**, λάβει τόσο χαμηλά εκλογικά ποσοστά, που έφτασαν να μην ξεπερνούν συνολικά το **6%**.

Το γεγονός ότι η μείωση του **ΚΚΕ** σε σχέση με τον Σεπτέμβρη του '15 και τις πρόσφατες ευρωεκλογές ήταν σχετικά μικρή, δεν αποτελεί **άλλοθι** για την ηγεσία του, ειδικά μάλιστα όταν σημειώνεται σε περιστάσεις δύσκολες για τον λαό και τη χώρα. Και αυτό δυστυχώς θα συνεχίσει να συμβαίνει, όσο και αν προσπαθεί για το αντίθετο, δεδομένου ότι αδυνατεί να συνδέσει το σήμερα με το αύριο, με μια ανατρεπτική πολιτική ρήξης και μετωπική δράση των ριζοσπαστικών δυνάμεων, στη βάση ενός αριστερού μεταβατικού προγράμματος.

Βαριά ήταν όμως και η ήττα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της υπεροπτικής της αντίληψης, για την «επαναστατική της καθαρότητα» που οδηγεί σε ένα μόνιμο σεχταρισμό.

Ιδιαίτερα για την **ΛΑ.Ε**, που επιχείρησε μετά τη βαριά ήττα των Ευρωεκλογών να δημιουργήσει προϋποθέσεις εκλογικής συνεργασίας, με αμφίπλευρες προτάσεις προς την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την ΠΛΕΥΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, χωρίς όμως αποτέλεσμα, η ήττα υπήρξε εξ'ίσου **βαρύτατη, με μείωση στο μισό του ποσοστού που είχε λάβει στις Ευρωεκλογές**.

Πρέπει συνεπώς να εμβαθύνουμε στις αιτίες της βαριάς ήττας της ΛΑΕ και της συνεχισθείσας μείωσης της εκλογικής μας επιρροής από τις Ευρωεκλογές στις Βουλευτικές εκλογές. Οι μετακινήσεις, οι απώλειες και οι αιτίες τους, πρέπει να τύχουν βασανιστικής ανάλυσης, εμβάθυνσης και συναγωγής συμπερασμάτων χρήσιμων για το παρόν και την προοπτική μας.

Όπως επισημαίνουμε και στην απόφαση της ΚΕΑΡ του Ιουνίου: «Από εδώ και πέρα ο δρόμος για την επιβίωση της Ριζοσπαστικής Αριστεράς θα είναι εξαιρετικά δύσκολος και η προσπάθειά μας πρέπει να οδηγήσει σε επαναπροσδιορισμό πτυχών της στρατηγικής και τακτικής μας. Αυτό θα απαιτήσει κόπο και χρόνο, μεθοδική δουλειά και μαζικές διαδικασίες ανοιχτών συζητήσεων, τις οποίες πρέπει να οργανώσουμε συγκροτημένα».

Πρέπει επίσης να αξιοποιήσουμε γόνιμα τις θετικές εμπειρίες του αριστερού κινήματος, αλλά και να δούμε με ανοιχτό και κριτικό πνεύμα τις αποτυχίες και ανεπάρκειες όλων των εκδοχών της Αριστεράς μέχρι σήμερα. Να εξετάσουμε πολύπλευρα τις νέες αντιθέσεις του σύγχρονου καπιταλισμού, να προσδιορίσουμε τις νέες αιχμές και μέτωπα πάλης και να επαναπροσδιορίσουμε τον δρόμο και το όραμά μας για τον σοσιαλισμό του 21^{ου} αιώνα. Είναι επίσης απαραίτητο να εξετάσουμε την αποτελεσματικότερη μορφή οργάνωσης και βελτιωμένους διαύλους επικοινωνίας

με τις δυνάμεις της μισθωτής εργασίας και τα πλατιά λαϊκά στρώματα και τη νεολαία. Πρέπει τέλος να αποσαφηνίσουμε ότι συνεχίζουμε να παραμένουμε στο χώρο της σύγχρονης, Ριζοσπαστικής, Κινηματικής, Οικολογικής, Ανατρεπτικής, Διεθνιστικής, Αντιϊμπεριαλιστικής και Πατριωτικής Αριστεράς.

Για το σκοπό αυτό και σύμφωνα με τις αποφάσεις της τελευταίας ΚΕΑΡ αποφασίζεται:

Να συγκλιθεί η ΚΕΑΡ με σοβαρή προετοιμασία τον Σεπτέμβριο, ώστε να προχωρήσουμε συντεταγμένα, αποσαφηνίζοντας τις διαδικασίες και τον εσωκομματικό διάλογο καθώς και τον χρόνο του Συνέδριου. Προφανώς, στη συγκεκριμένη ΚΕ, θα εξαιτάσουμε συνολικά την κατάσταση στη ΛΑΕ και την πορεία της. Αφού καταλήξουμε, τότε θα προχωρήσουμε στις απαραίτητες διαδικασίες εντός της ΛΑΕ.

Μέχρι την ΚΕΑΡ, με ευθύνη της ΕΓ, να ξεκινήσει εσωτερικός διάλογος για τις αιτίες της ήττας και το μέλλον του κόμματος. να ζητήσουμε από τα μέλη μας να καταθέσουν τις απόψεις τους, που θα χρησιμεύσουν ως υλικό για την προετοιμασία της ΚΕΑΡ. Εξυπακούεται ότι η ΕΓ, θα συγκεντρώσει και θα μελετήσει όλα τα σημειώματα ως το τέλος Αυγούστου.

Στα πλαίσια του δυνατού και με δεδομένα τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, να πραγματοποιηθούν νομαρχιακές και περιφερειακές συσκέψεις, με την παρουσία μελών της ΕΓ και της ΚΕ.

Συντρόφισσες – σύντροφοι

Απευθύνουμε θερμό αγωνιστικό χαιρετισμό, στα μέλη και τους φίλους του κόμματος, που με γνώση των δυσμενών συνθηκών, έδωσαν το παρών στην τελευταία εκλογική αναμέτρηση.

Μέσα από μια διαδικασία αναστοχασμού, πρέπει τα μέλη του ΑΡ να πάρουν στα χέρια τους τις διαδικασίες της ανασυγκρότησης του χώρου της δικής μας Αριστεράς, έτσι όπως την ονειρευτήκαμε στο ιδρυτικό μας Συνέδριο το Φεβρουάριο του 2017 και να μην ξεχνάμε, ότι το τέλος της Ιστορίας δεν έχει γραφτεί.

Απο την ΕΓΚΕΑΡ